

РЕШЕНИЕ

№ 28207

гр. София, 26.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7256** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.26, ал.11 от Закон за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на Г. Ш., гражданка на И. срещу Отказ рег. № 5365р-1782/27.06.2024г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, издаден от Директора на ОДМВР - Б..

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради необоснованост и несъответствие с материалния закон и трайно установената практика. Не е взето предвид обстоятелството, че през разглеждания период в процесното дружество е имало голяма текучество на кадри и подаването на искането за издаване на разрешение е съвпадало с нерегламентирано неспазено предизвестие на служител на дружеството, което е намалило законово изискуемата бройка на работниците. Административният орган не е разгледал цялата фактическа обстановка и не е дал възможност на жалбоподателя да депозира възражения и да представи доказателства. Не е допуснато неизпълнение на задължението по чл.24, ал.1, т.2 от ЗЧРБ, тъй като изискването на закона за разкриване на 10 работни места е изпълнено.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. Постъпило е писмено становище от адв. З., която поддържа жалбата, не сочи нови доказателства.

Ответникът - Директорът на ОДМВР - Б. редовно призован не изпраща представител.

В писмена молба юрк. Я. взема становище по същество, като моли жалбата да бъде отхвърлена, а в полза на ответника да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателката Г. Ш., гражданка на И. – продължително пребиваващ в Р. България чужденец до 14.08.2024г., е подала заявление на 10.06.2024г. на основание чл.24, ал.1 т.13 от ЗЧРБ. Приложила е документи, доказващи, че е съпруга на Е. Р., гражданин на И., който също има разрешено продължително пребиваване до 14.08.2024г. Според становище на ИФ Директор на ТДНС – Б., ДА“Национална сигурност“ не възразява Г. Ш. и Е. Р. да получат разрешение за продължително пребиваване.

На 27.06.24г. е връчен издаденият на основание чл.26, ал.2, вр. с чл.24, ал.1, т.2 от ЗЧРБ отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване на съпруга Е. Р.. По подадено от него заявление от 10.06.24г. е прието, че не е изпълнено изискването на чл.24, ал.1, т.2 от ЗЧРБ, тъй като за периода от предоставения му статут на продължително пребиваване в България на 11.09.2023г. до 24.06.2024г., дружеството „ЕКО БУЛ КОНСУЛТ“ ООД не е поддържало необходимия брой от 10 работници - български граждани, тъй като в дружеството са назначени девет работници, като само за четирима от тях са спазени изискванията, като са били назначени през предходните 12 месеца. Отказът е обжалван пред АССГ, който с Решение №22060/01.11.2024г. е отхвърлил жалбата. Решението не е влязло в сила към датата на устните състезания по настоящото дело. По искане на ответника Решение №22060/01.11.2024г. на АССГ, 21 състав по дело №7257/2024г. е приложено по делото.

При установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена в рамките на преклузивния срок, от лице с правен интерес от оспорването и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Поради изложеното е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Отказът е постановен от компетентен орган, съгласно чл.23, ал.7 от ЗЧРБ: Директорите на дирекция "Миграция", на Столична дирекция на вътрешните работи, на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица издават или отказват издаването на разрешение за продължително или краткосрочно пребиваване на чужденец на територията на Република България, освен ако в този закон е предвидено друго. При постановяване на оспорения отказ не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, приложен е правилно и материалният закон. Условието и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Съгласно чл.24, ал.1, т.13 от ЗЧРБ Разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са членове на семейството на чужденец, получил разрешение за продължително или за постоянно пребиваване, както и на чужденец, получил международна закрила - когато документите, удостоверяващи семейните връзки и правото на издръжка, са признати или допуснати за изпълнение по реда на българското законодателство.

В Правилника за прилагане на ЗЧРБ (чл.24, ал.1) е предвидено, че за продължаване правото на пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 от ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и:

1. удостоверение за брак или удостоверение за раждане;
2. медицински документи относно наличието на сериозни здравословни причини в случаите по чл. 2, ал. 4 ЗЧРБ.

Към документите по ал. 1 се прилага служебно справка за разрешено пребиваване, получена международна закрила, убежище или временна закрила на родственика.

В случая жалбоподателката Г. Ш. е представила документи, които доказват, че е член на семейството на чужденец Е. Р., на когото е било разрешено продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24, ал.1, т.2 ЗЧРБ до 14.08.2024г. Разрешението му обаче не е било продължено за нов срок с постановление на 27.06.2024г. отказ от Директора на ОДМВР Б., поради което и е отпаднало фактическото основание за продължаване на срока на разрешението за продължително пребиваване на съпругата му Г. Ш.. При това фактическо положение, което не се оспорва от жалбоподателката, правилно и законосъобразно е издаден обжалваният административен акт, поради липса на основанията по чл.24, ал.1, т.13 от ЗЧРБ, а именно заявителката не е член на семейството на чужденец, получил разрешение за продължително или за постоянно пребиваване.

Неоснователно в жалбата се твърди, че отказът е немотивиран, а обстоятелството, че през разглеждания период в дружеството „ЕКО БУЛ КОНСУЛТ“ ООД е имало голяма текучество на кадри, освен че не е доказано е и неотнормено към основанията за отказа, постановен по отношение на съпругата. Нейното право да получи разрешение произтича автоматично от получено разрешение за продължително пребиваване на съпруга, каквото в случая не е издадено за нов период след датата на изтичане на предишното разрешение – 14.08.2024г.

Оспореният отказ следователно съответства на материалния закон и не противоречи на целта на закона, жалбата следва да се отхвърли, а на ответника да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение размерът, на което съдът определя на 100 /сто/ лева, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София – град, Първо отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Г. Ш., гражданка на И. срещу Отказ рег. № 5365р-1782/27.06.2024г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, издаден от Директора на ОДМВР - Б..

ОСЪЖДА Г. Ш., гражданка на И. да заплати на Областна дирекция на вътрешните работи – Б., МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: